

значка, златенъ аршинъ и златни ножици. Щастливиятъ случай възнагради труда и намѣренията ми.

Миналото, изпълнено съ опита и борбитѣ на предшественицитѣ, винаги е назидателно и крайно поучително. Отъ него можемъ да черпимъ умъ за сегашното и насърдчение за бждещето. Основна грѣшка на нашитѣ народни водачи, за което народътъ ни скъпо заплати презъ последнитѣ сждбоносни събития бѣ, че тѣ малко търсѣха и слабо познаваха нашето минало. Само познавайки основно миналото си, правилно ние ще преценимъ настоящето и рационално ще съградимъ бждещето. Народъ безъ минало не е достоенъ за уважение. Още по-малко пѣкъ за уважение е оня народъ, който има добро минало, а стои откъснатъ отъ него. Правъ е оня нашъ известенъ историкъ, който, като говори какъ ние малко познаваме миналото си, малко се вглеждаме въ него и още по-малко се обръщаме къмъ него за идеи и примѣри, внушава ни, че е светъ дългъ да почетемъ това минало, да го разовимъ, изучимъ и се проникнемъ отъ него.

Тия основни идеи ме въодушевяваха, когато се заловихъ да проуча живота и крайно интересната дейность на Добри Желѣзковъ — стопански великанъ и реформаторъ-мжченикъ въ полето на българската промишленость, дейността и страданията на когото доскоро бѣха неизвестни на нашето общество. Лицата, ръководящи българската индустрия, дори не знаеха името на създателя ѝ. Тѣ за това посочваха заслугитѣ на нѣкакъвъ си полякъ. Когато изложениятъ въ Българския народенъ музей, София, султански ферманъ установи неоспоримо Добри Желѣзковъ като създателъ не само на текстилната ни индустрия, но изобщо на българската индустрия.¹

¹ Споредъ сведения, дадени отъ Анкетата за насърдчаваната отъ държавата ни индустрия презъ 1909 г., най-старото фабрично заведение въ България е мелница, основана презъ 1830 г. Обаче отъ проучванията, направени въ Главната дирекция на статистиката, се установява, че действително анкетираната презъ 1909 г. мелница на Д. Симеоновъ и Синове — Хасково е основана презъ 1830 г., обаче се е движила съ конъ (бейгирдерменъ) до 1905 г., следъ което е получила индустриаленъ характеръ. Сжщото е и съ мелницата на г. Миневъ въ с. Балдъркой (Варненско), основана преди стотина години. Отъ тия дани излиза неопровержимо, че действително първото българско фабрично заведение е тъкачната фабрика на Д. Желѣзковъ Фабрикаджия въ Сливенъ, основано презъ 1834 г. А като втора тъкачна фабрика трѣбва да се смѣта основаната